

Virkeligheden for smaa i Forhold til den Gerning, som dermed skal vederlægges, og derfor se vi heller ikke rettere, end at de Satter, som ere satte i Regeringsforslaget, bør forhøjes. Jeg skal særlig henlede Opmærksomheden paa to af Satterne, nemlig Betalings-satterne for Husmænd med Jord og for dem, for hvem Fattigvæsenet har at udrede Betalingen. Der er den nuværende Bestemmelse den, at der skal betales 2 Kr. for Assistanzen i begge Tilfælde. Regeringsforslaget gaar ud paa at forhøje Betalingen til 3 Kr. Vi mene, at den meget vel kan sættes og bør sættes til 4 Kr.: Det forekommer os, at 4 Kr. er saa lav en Betaling, at den ikke godt kan være lavere for den Gerning, som ydes fra Jordemødrenes Side, og derfor foreslaa vi denne Betalings-sats for dem, om hvem det maa anses for givet, at de uden nogen særlig Gene kunne udrede denne Betaling. Vi foreslaa altsaa 4 Kr., det vil sige Fordobling af den nuværende Sats, dels for dem, for hvem Fattigvæsenet har at udrede Betaling, og samme Betalings-sats foreslaas for Husmænd med Jord. Der er endnu en lavere Sats, nemlig 1 Kr. for Husmænd uden Jord og Zunderster, i Regeringsforslaget foreslaas den forhøjet til 2 Kr. Denne Sats er ganske vist efter det Standpunkt, hvorpaa Flertallet staar, lavere end den burde være; men naar man dog lader denne Sats blive staaende, er der vistnok derved taget fuldt tilbørligt Hensyn til denne, som maatte sidde i meget trykkede Aar; ved denne Forhøjelse af Satterne vil der ske en utvivlsom Forbedring af Jordemødrenes økonomiske Stilling. For det første er det klart, at Forbedring af Indtægten vil indtræde, naar Satten forhøjes med Hensyn til dem, som al Tid give en Distriktsjordemoder i Aarets Løb noget at bestille, nemlig med Hensyn til dem, for hvem Fattigvæsenet skal betale, og navnlig med Hensyn til Husmænd med Jord; og det er særlig i disse Tilfælde, der vil blive Brug for Satterne. Mindre Betydning faar Forhøjelsen fra 2 til 4 Kr., som er foreslaaet for Gaardmændenes Bedkommende; dog nogen Betydning vil den al Tid faa. Men sikkert vil Forhøjelsen af det Beløb, Fattigvæsenet og Husmænd med Jord skulle yde, bidrage til at højne Indtægten, og derfor, om end de andre Satter kun undtagelsesvis ville komme til Anvendelse, nærer jeg dog ikke nogen Tvivl om, at efterhaanden vil Forhøjelsen paa disse to Punkter bidrage ikke lidet til at fæste Jordemødrene større Indtægter. — Hvad angaar § 1; den faste Pengeløn, er jo Forholdet det, at der for Tidens tilkommer Distriktsjordemødrene en Pengeløn

af 100—120 Kr., efter paagældende Kommunalraads Bestemmelse, og ved Siden deraf et Alderstillelæg efter 10 Aars Forløb paa 20 Kr. og efter 15 Aars Forløb et yderligere Tillæg af 20 Kr., altsaa 40 Kr., i alt. Det vil sige, det sidste faa de i Tilfælde af god Tjeneste; det første have de Ret til og kunne i fornødent Fald henvende sig til Justitsministeriet, det sidste beror derimod udelukkende paa vedkommende Kommunalraads Skøn. Regeringsforslaget gaar ud paa at fordoble Alderstillelægene til 40 Kr. og 80 Kr., og mod at give denne Forhøjelse har Udvalgsskiftetallet ikke fundet noget at erindre. Dernæst foreslaar Regeringsforslaget Lønnen forhøjet fra 100—120 Kr. indtil 130—160 Kr. Vi have ment, skønt det ikke spiller nogen meget stor Rolle, at der ikke var Grund hertil og have derfor ikke villet gaa saa højt. Vi mene, at samtidig med, at vi foreslaa en Forhøjelse paa § 2, kunne vi forsvare at foreslaa paa § 1, at der gives dem en fast Pengeløn af 120 Kr., altsaa det højeste Beløb, som efter den nuværende Lovgivning kan tilstaa dem. Det vil altsaa sige, at hver enkelt vil efter Omstændighederne faa 10—40 Kr. mindre end efter Lovforslaget. Jeg tror nu, at Forstørelsen i Virkeligheden ikke vil faa nogen videre Betydning. Det er min og Udvalgsskiftetallets Opfattelse, at Amtsraadene, naar disse højere Betalingsbestemmelser vedtages, gennemgaaende kun ville give Jordemødrene 130 Kr., og at det vil høre til de rene Undtagelser, at der vil blive ydet dem 160 Kr., et Tillæg, som ogsaa for saa vidt kan blive af noget tvivlsom Værd, som Paragraffen i sidste Punktum indeholder Bestemmelse om, at naar der er givet dem ud over 130 Kr. i Lønning ved deres Tiltrædelse, er man berettiget til atter at fradrage dem Forhøjelsen, naar Alderstillelæget skal fastkættles. Jeg føler mig derfor stærkt overbevist om, at Regeringsforslaget praktisk udført kun vil medføre en Forhøjelse ud over det, som vi foreslaa, af 10 Kr., men det turde da være indlysende, at det mindre Beløb, som vi her foreslaa, fuldt vil opvejes ved Forhøjelsen efter § 2. — Hvad Pensionen angaar, have vi ogsaa Grund til at antage, at det Forslag, som vi stille, vil være fordelagtigere. Efter Regeringsforslaget er Forholdet jo nemlig det, at de Jordemødre, som maa tage deres Afsted, inden de have fungeret i 20 Aar, ikke ville komme til at nyde væsentlig godt af de forbedrede Bestemmelser i Lovforslaget, nemlig dets § 3, idet Pensionen for deres Vedkommende maa fastkættles efter de ældre Bestemmelser, der gaa ud paa som Minimum at give dem det, som de have oppebaaret i Løn, saaledes at